

Ա Զ Գ Ե Ս Լ Ե Ր



ԱՊՈՒՐԻ ԱՐԴՅՈՒՆ ՀԱՄԱՐԻ ԵՐԵՎԱՆԻ

Օ Ռ Ա Հ Ա Ր

Ե Ր Ե Ր Ե Տ Ե Ը Բ Ե Կ Ե Բ Ո Ւ Խ Ե Ը Ը

Կ Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր
Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր

ՀԱՅԱՐ Ա Թ Ի 6. Կ Ե Լ Կ Ե Թ Է 1845. Մ Ե Պ Ա Ֆ Է Ւ 20.

Ք Ե Լ Ա Վ Ա Կ Ա Վ Ա Վ Ա

Կ Ո Ւ Հ Ե Թ Ա Վ

Ասոյել կանաօրու ասացեալ նուն և ամ-
սոյս գ. ու մի կո լի բարդարայ Հայութինզ-
կամքինց քաշ խալսիսի մերայ կանդաս
ժամանակունն, մերձ հ. ժամաւ յ. և մի-
ջարելին՝ կրակայ առանձն և մրանդա-
մայն ոչնչ չունանայ + Եւ բարացի նու-
և աստիքն բարըն էլ նա և միջին առարկան
դրազոն են լինում առդան.ք աեզաւ ո-
րելում 150. թանի չոփ մթերաց 12.000.
դաշըն միայն ում, կամ շաքարից քաշած
ցքայ լինում. նուի ցուռեկ կամ գաւն-
չըն՝ մին ահապին դիմով բաժանածայ
լինում միջին տափիցն, և տեղն՝ երկու-
կըն նուաստիքն աճուր կամ գործելի.
ան աեզաւորաւմ, գոնի որ ուզաւ իւ-
րեանց պոշտամի մերայ են լինում,
ոչինչ կրակի նշան չի երեւում, բայց երբ
գուրըն են գումանն ընթրիք կամ երեկոյ-

եան հայ ու անից՝ ուստիկայ վանդա-
կից (Գու հետեւ) ծուխն այնքան զա-
րար գալուր սիւներովայ բարձրանամ,
մինչ որ գերերու մայ նոցաւ իջանել և
տեսնել ինչայ: Բարեբարազապիս զա-
րար դուկաս, փոխանուարանապետաց
մեն՝ գեւափից ծուխն անսանելով իո-
կոյն զնումայ նաւն: Յաջողակութիւն
մեծ էր՝ որ սու կույի ըստորոշոյ նու-
և երի շարքիցն ցած էր: Բայց Պարսն
փոխանուարանապետն յառաջադրութ
գու շակելով՝ որ սուք կրակուերէն միւ ո-
րազը նուռեցին եռ 24 թուով: Ափանի մած
մասնգիներ քոյ լինին, իսկոյն խարիս-
այ բարձրացնամ և նուն գեափ միւ ո-
կրպնայ առաւում և շեռուորդ դաշտան-
տարն առյն կետում Հանետ մայ նու և
բուք, և ամենայն կորեւը չոնցից չի
պակասնա: Բայց անդուսոյ կրամն իւր
զայրացաւ թիւն ուժն մարդ կույցին հր-
անարքեց անշկացրածայ լինում: Կախու-

տես լինելով թէ գուցէ շաւար, կամ մաս կը նկատոցաւ թիւնն զայդն՝ կրտկած նու ըստ Հանդերձ իւր Համակարծան վառակալ ալիսի տանիք զ ձի ու բիշնաւ է իւր մերայ, սկսումոյ գիւտունն գերանունով ցունկ այսինքն էն շներ, և ըր մակրն թացութիւնն եկու, փոքր մի վիրկացու հաւան, բայց ու մն կորած լինելով՝ բացուեցու, և սկսաւ սուզմանիւ և բորը նուրա նաւաքեռն՝ նուք, և բուր նիւրն Հողու մոխիր գարձան Կործեմ մին քանի կտոր սրբնաւ, տօստոտի կարելիոյ ձեռք ընրիւ սիրաջ երած սրտն միսի թար, բայց եթէ նաւատերէրն խելք ունենան, Պարսն Դուկասի գովանի ջնանքն ողիսի օրաք մին գումարով վճարմն ապաթէ ոչ մի սանգամ պատուհելէն էլնան և կտի չի սանելցաւ:

Ա. ՀԱՅԻ ՄԵՐԱԾԱԿՆԵՑ Դ ՁԱՒԻԾՈՒՆԻՒՅ

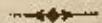
Պարմացի Մկրտիչ Ս. Յովհանն, Ա. Գալատանն և Յա. Խ. Ա. Ետում ման ծշմարիս ազգատիրութեան Հողու և Երկու իշտ շրջութեական յօրինացին, մին է ջըն՝ վասն մերազգի սաւառն տառապելց, և միւնք՝ յասուկ վասն Արշալոյ Վարդառուսեանի Համար, Կալմաժու, Արագինեացին աղքատութիւնը ուղարկութիւնը կամ նաև Երանեան, և Եթէ սոցտ չստչիստիկ օրինակին ոյլ քաղաքաց մերազինք և Հետեւն որպէս աղք՝ աներկրաց աղքի և Աստուծոյ օրհնութիւնն կըստունուն: Այլ կառեանոյ իւր սուրբն ուղարկել վերայ դրեալ Պատկոց մեռքն, կամ Արարատառեան Ընկիրութեան՝ անխոսիսն կը հասուցնեան աեղին: Ավ կանուխ տայց՝ Համարիր թէ երկու առաջին աղքատութիւնը մերազինք և Հետեւն որպէս աղք՝ աներկրաց աղքի և Աստուծոյ օրհնութիւնն կըստունուն:

Աւ բախիեմք Հրաստարակիւ որ ինչպէս սրբազն Առաքելց Ժամանակունն ներկոյ և Քրիստոսի Սուրբ Եկեղեցին իւր սիրոյ պատուացն Հոգւամի և յոյսնում Ասլիկաթու, մեր փոքրիկ Հռոտրակու-

թեուն ջանքն կորառեալ եղբարց ոգնեց Համար՝ Քրիստոնէավայելու ընց և համանմաւոր լինելոյ որդւանաւոր, որ որեւ ին ներքոյ:

Ա. Ն Ո Ւ Ե Շ Վ Ս Մ Ա Ր Ա Գ Ր Ա Յ Տ Յ

Պարմացի Աղքակեն հան Երարշ —	150	150
Յ. Խ. Ա. Ետում — —	50	50
Յովհան Եղբարք — —	150	150
Երգակ և Ընկիրք — —	100	100
Պ. Յ. Արգամանց — —	125	125
Յովհան Եղբարք — —	150	150
Մ. Զարգանուն — —	50	50
Ընկիրք Ս. Յովհանն —	225	225
Արգամանց Յովհանն —	200	200
Բազուկի Յովհանք Մանուկ կան — —	75	75
Օ. Հ. Ընկիրք — —	125	125
Կամ կողմանի {հաւաք} 1400 657		



Տ Ե Ա Յ Տ Ի Ն Լ Ո Ւ Ր

Ծ Ն Ո Ւ Ն Դ Ւ :

Տիկն Ա տավառակ Յայն նան Երիապեան ժնաւ Քաւուր կ Պարմացին դեարդու և իւր Սեղու 15:

Բ Ո Ւ Մ Բ Ե Յ Ւ :

Կառավարութիւնն իւր միայց առանձնելոց որ եկող Ակտուրը 1. ա. մ. թըզ թաւառը Ըսկենաւն աղարկի դեպ ի Սու Եզ: Ավ որ կամնաց թէ Եւրոպ թէ: Եգիսխոս, և թէ Ասիոյ կաղմէրն թուղթ աղքարկել սիրոք ջնայց օք իւր թուղթն Նովէմբր 18: ունն հաստցանի տեղին:



Հ Ա Մ Ա Պ Ա Տ Ա Ս Խ Ա Ն Ւ Ր :

Աւ բախութեամբ ընկուլոյ ի Պարմացին ատագայ զնետուպայ թաւղթն հանգել թէ ի նաև պարունակեալ տեղին ու բախուրաց հանգելու թեամբը: ուստի և աղքային ին ինդ խնդակ ցուխեամբ Հրաստարակիւմին ի լուր Համարութիւնն մըզյ: Ա. Յարզը Վիրառակ և Աղջասիք:

Աթէ յաքմար Կամարի Խամիսին օքարեց չաւ:

շինուածքը զրութեան այս շաբաթ գրեն Ազգակից
Քջոց. հրատարակել շատ շնորհակալ կլինեմ.
Քչզ խնարդ ծոռաց

ԱՐԾԱԿ

Անցեալ Շաբաթ պին ուղղվոյն ԼաՄարտինից էր
հետեւ, Անգլիաց ոց Ամերիկանի աշակերտաց
Հարցութիւնութեան հանգիս եղի. և որպէս ուղին
տարի տիտղոսի թիւնոց այսօք և և (որ է այս թիւնու
հարաբեկ հիմնութիւնի տարրութիւնն) Գիրականութիւն
Արք Դիկոն Առաջ Սուրբուուդ Գուլթին բարոց
առեւց. Համ յառաջ քանի զի. Ժամն հանգիսու
դիմք պատն ուղղվել. և մինչ էլու բարձրաց ին ան
այնքան խնդիրու, որ տեղ չէր ժամն ինսուր և
այսն յառու ի զարդարն մը Պատուելի Քուուգան
պեսն Արք Հենրի Հարդին ներից յառաջուց.
որոյ անոն զերուց առանի առաջնութիւնու Արք
Լարեն Պիին նասու. Արք Դիկոն պին մը կար և
աղջիցից ուկեց իւր քարոզ. որոյ ընաբանն էր,
Առակաց և գիլ. 13 համ “Բայտն առ չիրառառ
իմէ, և մը բազուսու, առ պահեա զու յանձն
ուու է ինու.՝ Քարոզն թեղեւ կար, այլ շառ
տպու եր և հանենաս առաջիկոյ հանդիսին.
Զինի քարոզն Արք Լուրեն Վիլլ սկսու պարզ քն
ըստանիւ ըստ որդեմատուուր թեան յառաջ զիմ
աշակերտաց զանազան զառուց. Զինի որչ մին
գեղցին առանարան թիւն և արար. յետ յայտ
ներց թէ ոյց որ ուղին անզամուց որ ինքն այսպիսի
արդեմատուուր չանդիսաւուր զիմ,
ուստ Հասագամիւ զառատուուրան թիւն հան
գուցաւ հիմնուց ուստ մարանին քնեալ Առաջ
Մարտին. մննանց հասկացանիւց որ էն թէ մայն
միշտ պարտն երարխուութեան իշշառանիւ
իւնանց մուսուն ունենալ, այլ և գործ ու ցու յանել.
այսինքն իւրեանց ուստանցն ըստ միտ դիմուս և
յառաջնութիւն.՝ Առաջ այս առաջ ինն անգամն էր որ
առաջ պարզեցին արժանացելաց պյանինի մննան
որ ոչ է ձրի ու առանու աշակերտաց առաջ մարտին և
Անցեալ քանի առքի մըշտ առաջ էր պարզեն ձրի ու
առանու մննանութիւն կտաման, ոչին ոյց պատճեա
ռառ բայց մայն իւրեանց յորու թողեան թեան հա
մար. որ ու բարուոյ առանիւ. ըստի հանդիմաց ժամէն
միու վարձառաւ աշակերտաց ըրուուն, որ այսօք
էր իւն միջին մինն արժանուուց:

Հնդիրը ու մարդ մարտին կիրահաջին իմանաւ
անուն այս Մանկան, որ արժանացելաց այս առաջ ինն
պարզեն. և հաւասարամք Ազգանք ուղու շառ
հուրախանուն ըստ, որ մին Հայ Պատրի սրբին, Կաւ
աւայ Գրեգոր Պապո, որդի Պարու Պետրոս Յանիոր
Պապին, մից է յօքէնազիւուց (Աէտէ) տեղուու վերա
դոյն Սունեն. լոր. որ մին ու բախտաւութիւնոց մասն
միք առանիւ որ մին Հայի պատրի Անդրէանուց ըդուու ք
ոյնչան յառանանց, որ արժ ունի լինի այսպիսի շը
նարանց և նոցին մննանց միջուն բարդի գերազունց
գումարիւ.

Անդրէալ Կրետ և Մարտինին
ուստ մարտանին որ տեղուու Անդրէալ

յւոց ուստ մարտանոց առաջինն է,
Հարցաքննուութեան ու.ու.ր պատմու
թեամին ու վի ու բախտանու տեսանելոր
ի մէջ հարիս բառու աշակերտաց ույլոգ-
գիաց. մեր Պարոն Պ. Յ. Պօղոս օրէնու
զիտի տաննեւ չորս տարեկան որդին լինի
յաղթուկանն ի մըցմննու ն չ տպաքին ւայ
է, չոյնին ու քոր գծեն՝ թէ մին անառկա-
տի միջում ևս լինի, իւր բնական սրւ-
մուու թեամին պիտի յառաջանոյ. Ա. յա
մին երկնատուուր շնորհ է մեր Աղջին:
Ըստինամք ույն Մանկան եռյի դունակ
յառաջագետնութիւն և իւր ըցգոյին
բարբառուն:

Մին բաժն նկատեի է ոյյ պատ-
մութեանուն, որ առաջինն Դատաւուորն
տեղուոյ, որ և է Անդրէալ Փոխուրբայի
արդ ականնու նոյնորդու և այլ երեւելի երե-
կի ուղնուականք, որք՝ չկարեւիք ու-
րանոյ, թէ շառ դրազմանք չտնեն,
բայց և այնպէս իւրեանց տեհնայի զբազ-
մուոյ, նախագույնան մանկանց ուս-
ման յառաջակիմութեան հոգու. օրի-
նուկ բարի վասն ամենեցուն:

Յարդի Աէտէանու. Անդրէալ Կրետ թիւ:
Պարոն:

Եթէ հորի և յորմու համուիս յետսպայ ծածո-
թութիւնն հրատարակիւոյ Անդրէալ միջուու.
շնորհ մէծ հանեն նոյա որ հծան ձիատքան և
Ի Զի. Անդրէալ պատճեալ Համեմորտի Պիտուլաց
անտրականում տեսի. Խցիպոսու մին մարդ մին հծան
ձիայ ունեցէ, որ հրեհն շառ խառակարութիւն է
եւէլ անում. Տէրն մին որ մին մէծ ձօք ոչնարի
բայց ընթիւ կամի միջին լիդ տաքցոցածուաց և
էզ սարանիլ տաք կացութենու մ տանուաւոյ հծան
ձիան զեմայ բնաւում, ևս իսկ և իսկ հարումաց որ
հծի, ոյլ տեղմ կանին պաօշնին և մենչէն
հնապեսոյ երու մ, որ էլ պուանզամ չի ժառա-
հանն ընըան բանայ և մարդ հծի:

15 Անդրէալ 1845:

Անդրէալ.

ՅԵՆԱՍՏՐԱԿԱՆԻ
ԵՎՀԱՀԱՄԱՆԻՄ ԱԽԹԵԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ

Ը ՊԵՂԱԿԱԿԱՆ ԽԵՆ Ա Է Հ Յ Շ Տ Ե Վ

Չորրորդ՝ Բնաշղես որ մինչ ձիւ ժամանակ աշխատ չուստ ամբոնի մին բուռաւոր մարմնի և այսու հետ աշքն յիտ դարձնի, բարը տրաքածք ի բ աշքն մթնած կարեւան, օրս գեղեցկութեան շափն չի կարունալ ըստ կերպար, մինաւալ, այսպէս մեր Եւրաքաց այց ամենաըստ, կաւանենք որ նանցանէ մին քանին զիսութեան, արհեստների և քաղաքականաթեան մջա յանձնն ընկել, և ամենայն բարենանաթեամբ հարացաց լրան, մեր աշքերն կիսովին կուժանան նանցան վասաց լուսաւորութենցն, յիտ ոյնու մեր ըսդին ամսնելով կաւանցենք դրւրիան հանցել այն վասաքէրիցն և մինի ու վասաքէի ի ինակին որոշ վասաց յիտ կը պատճենի կինուանք և մեզ շոյ ասելի ևս կամացնենք, զաւցէ եթի, հարին ևս սրտանինի կջանահունք մեր մերնից զձել Հայութեան անունն, որպէս թէ մեզ գրելք, ճռանտիզ կոմ իսաւացի զարարաներ՝ մեր ընութինն ևս կիսուս ի, և մեր միավն կը բաւուուոր վի զիսութեամբ, և իստանաւան ասելունք ամսնելով արկառութիւնն կարսզ կը նետես ծանծել զիւկել, և այս անմաս թեան, որոյ միջում արենանոյ թէ, մեր Ազգին արհուատակել է, վասն դի Հիսուսն ջիստ դառնել չի տիրելոց, ոչ Աստին՝ ասորի, և ոչ Բարբարոս աշտերն կամացն բարբարոս կրչուիլ, միայն շոյն է որ այս թիւթեամսաւթիւնն ունի Եղիոյն խորթ (Յակովիչն) խթանն կամացն իւրաց ծնողաց անունն, անհարազատ սնխիելը տղեքն իւրեանց ձնողաց կանարգեն վասն նացին ագի-

տութեան ե, աղքատութեան և Համարներ թէ նորա այսոնիքն մեր Եւզգն թանձնամքա և տիմարոն, ոյլ դու ուտօք սովորեցիր արհամարնել և ատել քոյ ազուցին Եղբարքն, եթէ ենդուր համար որ տիմուրան և մին վասք չըւնան, ուրին իժացել որ ամիկ և արծաթն ևս երգեմնապէս կժամանեն և իւրեանց յասածն գեղեցկութիւնն կը կորցանեն, մաքրել միքնի եղոն և ժանկն չըրեւ, իսկնեւն որ ամիկն իւր պատուականաթիւնն չի կը կորցրել և արծաթն նոյն յիստու պատուինն է, Սյապէս խնոցիք և մեր աղդի համար, Եթէ դու ուղուառութեամբ և բարի մորով ինուրից և քննել ազգի բարի հանդրանինքներն, դիս բառ կերպան գիզ, բազդասէր այս ուղեւրեւն ուղաց հետ, ոյն ժամանակ կիմնաաս Ռզդիք որոտուականութիւնն, ուղուառութիւն, ուղքադի մին անցկացրու բկորդանար ուղարքանութիւն և համապարհորդուների գրքերն և միտ զիր հանցան առացներին անու Լարգ Բայրըն, երեսի գերբնազն վնադիացի, ենչ և ասում, և Այս աղուատկան Սղոցն (Հայոց) համամատ զաւու իւ չսախու Հունից և Ցունաց տառապանուց և գերսաթեանն, բայց ապատ մասց տառնիւազդի բորբոքութիւնիցն և վերջնի վասութիւնիցն և Սյա ճոգովութիւն հարացութիւնը լումից, առանց մաւչամթ ու ուերց, և գերսաթեան միջում՝ ուռանց խօօրիւթիւն բանացաներց, իւր վասքն սյուքուցց, ողքն որ կորեիք չէ որպէս ողքի սոսանալ, ու ողք աղզին է արհման ինձ մին այլ աղզի յիշառածիւ բանեմ կազմութիւնն, որ այնքան սպառաւ իւրեան խորդ (Յակովիչն) խթանն կամացն իւրաց ծնողաց անունն, և պարսաւթիւնքն բռնակուր թեան ազգեցութիւնը (Աստինի նոնցան բազին)

(իրաւեցաւայից բազրէ) ինչպէս որ ներկայ կայ հիթէ, մինչ ՚ի վերջ ևս նսխալէս հնայ, իւրեանց երկիրն պատի խօսուու մանիմք որ տշխալնիս մ.ջ ամենապեղեցի երի երի մինն է, և իւրեանց ըգունն առանց ել ափորմելի լինելէ համար, ոչ ընչուր չի կարառման, բայց միայն յու ելի մասզրութեամբ մարդելոյ և միտ դիւըրյ:

Տեղ բարովթիւա խօսուիացու տոտ թիւնն եւս՝ բարովկամիա նն շայերն և շատ ոչքարաց գորաւոր խելք ո՞նենո ամենայն բանի մէջ անփոփոխիլի հաստուութեամբ կհամբերելնո որով կյազթեն մաքի վերաբերեալ ամենայն բաներին եւ այս ուսութեանս գեղեցիկ գիշի՝ ոչ թէ միայն նաև յան տահարա իրու փափոխաւթեանց (որոյ մէջ քան տեղակի յառաջադէմ են) ծանրաւութիւնն է, և բաշխուութիւնն որ այլ նաև ամենամ վարդեռութիւններն որոց մէջ այնպիսի մին յաջողակութիւնն երշանց կտան, որ շատ տնկամ մեր վարպետուն ևս կը արժանացանեն, որը թե պէտք յառ վարդած իներսի իւրեանց արաւուն տհհամեատ շահան շայերից կը երազանցն՝ մասն դի տոնքան (շայերն) զուրկան այնպիսի վարժառուներից, և ինքն ննեն կսովորեն առաջ կզնան զարմանալի զուրթութեամբ և համբերութեամբ . . . բնչպէս որ շայերն զիսութիւն ոսկորել, համար շատ յարաւոր թիւն ունեն, նոյնպէս և քառոք քահունութեանն ևս մուքներն բայց և ՚ի բնէ տեղեւորն, և այս տեղիւ իր թիւնն ՚ի ծննդեն, ունեն, և մարդ չի սկսուցից եթէ տախ որ չկայ մարդկոյցն խորոգ խուութիւն այնքան բորսկ և անհակուակելի որակն որ շօյցոցն, մին ժողովուրութ և որ կարառա թիւն չունի Մորիա, և լայի քաղաքա կանութեան խորին ծածուկքն սովորե.

Ի համար Սակայն ոյս հնաբրուն շատ բազգաւորան, վունդի այս պարմանալի և շատ վտանգաւոր խորոգիսութիւնն ու դիզ իւրագուն բանացանում և կամ մեծ առարինութեամբ և պարմի շատ թեսութ ոն ասեամբ, Եւ այս բնաթեան տված առանձին պարզեների մինն է, Հայաստանի մարդկանց, որոյ վան այս գանաղանութիւնն կայ ՚ի մէջ Ցունաց և Հայրց, որ սանցան քապաբանկանութիւնն պաշտպանողական է քան թէ, արշաւուկան և շային իրար ինեւրով որ ոչինչ մարդ չի կարող օրուք Երանակաւ իւրին խորեւ, ինքն ես թէ պատուհի շատ փորք ուժգամ, թէ ոչ՝ երբէք պայլում որագայթ չի լորելց ։

Եւ ՚ի յիթէս գաղղիացին պյառիւ և ասում ։ Սրամիտ է շային և խելք, շատ չափաւոր և վաստակաւեր, և փող քառուկէ համար՝ աշխատաւթիւնն են երա թիւն իւր տչքում ոչինչ չի իրեւ, և իւր ասոցու անքն պահելէ կերպին խար է, և Ամենայն բանից յանել վաճառականութեան յեսեայ է, որում բառ տեղեակ է։

Այս օրինակ նու ։ և Մարմին կիսուսի՝ Արևելեան կողմում թիւ բարարած հնապարհորդութեան կը քի միջունն ։

Եկ ու բնեն էստուլ իմացնր քոյ Ա. զ զի պատու ականութիւնն եւ վանք առ ը Նմա՝ որ քեզ այս Ազդի եղբայրակցութեանն արքանն է, աղարել, և Ա. յ թիւ միադատ ու զենուս ուրհամարհնել քոյ աղքին վանն նարին թշու ուռութեանն եւ աղիսութեանն եւ նոյն մորիդ մէջ կորդ գէմ առա մաս և Հոյի անունն է, և Ազդի անունն արհամարհներ, թէ ող ու քայլ գնու նորին սուբր Հաբագաւութեանցն, և գնու աղգամեցաւթեանն ու տորդ անունն մատանոցիր և համարի ազգ և հայրենիք չունեցող ժորավրացէ, Տարքեղ հետ բոլոր անմիտ սովորականաց.

ներին ևս որ արդեւը չլինէք Աղբասիրաց յաջարակ վեժացըն :

Խակ գու տպառիրկ , երբ որ այլ ամենայն արդաց ահասեռ և տեսնեն փուօտարն և սենարզն , թմասունն և արդէտն , Հալուառն և աղքատն , միտոլ քեր որ ամէն աղջ և թուղարարաթիւն ոնհարութեշտ պիճակոտն ևն փախուութեան յամենառու թ Սունդազէն էն մուղավու բան որին բնասառութեան գեղեցիկ դարձնուն մջէ Համարամ , և ամէն կերպ արհետանէրու լցուա , թող շատ չուրախանոյ , զուցէ ձմեռն մասկրուց լոյ վերոյ և համէլ : Իսկ ուռ որ ըոյ Աղջեւ տղիսու թեան և առասպանոց ձմեռուն մջէ ևս համարամ , Հուսանու լիր : Ար իմաստու թեան զարման գաներն կամաց կամոց յըրացուն և դիսու թեան հուն կակի բաւել՝ դրախուն նման Հայուառնի տեղարբենքուն :

Աղջէնմ զմեւու սկսողասէրք , Երբ որ նզին ընդուէմ դառն և կակելից նախոսանիք բակք ձեր ազգակցացէ , աչքինէրդ երկինքն զմեւու հոգւոց հանելով ասցէք ի նաև , որ կարառ է ըստուորիլ մորդուու միտքն և այնովահի ճանապարհէրով տուածնորդիւ : որ երաշութեան բուռն տանի :

Երբ որ այս յուսուհատելի ինորքենն լցում լինեւք թէ և աւայրց բարդի առաջն խոտ արէլ և յ շիշիննէք . քանիդ առզանիքաց թիւն սրէց օր յառերարու մերսոյ է : Այն ժամանակի յայունուէն իշտեսնեն : որ մեր փառաց արեդանն իսուարած չի : և նչ իմաստութեանն որուստին է կարէլ մեր Աղջի միջիցն : և կամնէն :

Երբ կառէք թէ և Հայոց աղջն իւր վաճառահանութեանըն կնմանի տնենին և վասոսկանէք մքնէմին , որ յանկարծ մին դիտուած պատուհանէն շնել և իւր բառն իւր բառու թիւն , իւր աշութել ընդունութեան անձնուց առ մասուց պարզութան , ու ու հասողական կաման + իսման որ ննչ միաննաւ զուհակութիւն աշխատութեան , իւանիւթիշունուածաւ նորաց նորաց անձնուածաւ թիւն : իւր աշութել կատառն բնի զնէլ իւ միջոց մեր . առհանն կարէ ինչ սպառիք լինէր նու : Քանիդ արգարք քարշէնա զեզաւու իւ գառաքիու թիւն , իւ եառուց , իւ շուրջու թիւնց անափ : և ցուցնէ յուզու և կանքին ժամանու ուստին , և ունեն համայակն դպրուած թիւնն որ առանց օժանդակութեան զարկեան : թեան տեսուք իւն է մահու , և գործու զիրացին մարդոյ ուս էնեկան :

բերանում բանած զաշակի երեսին ձիզ ձիքնայ և իւր բաւնն չի հասանելից , մեր կերնի բլու բն և վայր իւնդամի , ոսո կոզմ այն կարմ յու տօնասէրվ վազ կը լուայ , իւր եղագարց յեանին յու սուլով մոն կ'գոյ ոգնա թիւնն և անց ոգնա միանքն միք գարի արների բարիու , իւր արակու մուտածոյ սիրուն կարկի : և այն թագաւորների բարիու , իւր ամանքն ու ու ամանքն կամանքն միք կեանքի վայելումնուք : Հովհաննա որու թեանն տականն միք կամանքի վայելու գեղարդի գեղարդի կամանքն է :

ՕԳՈՒՏ ՈՒ ՍՄԱՆ :

Դամք յաշխարն ուր ը ը պատեալ ամեզուն ոգիսու . թեան . որ և ան իւ ձեռն ուռ ու նախուազ արմանց վաստարցակու թեան : Պիտու թիւնն կամ Ռուսն զու ամին վարասան , և զերկորդն ու դու : Ընդոյ նու չափ և ճշգութ թիւն միքրեց զարկուց և անհին ու ու ցանի , իւ սինք պարտափակու վայելու շաբաթն է կամ գործն և ու ու մասն ու իւնիք նախուի կամ գործն : և յանդին առնեն մուս զնամինի լու ուսիսու իւր զարդարու մերն մուս զնամին : զար յառ միա քամ զարդարու մեր կալւ լուր Աններոյ , վարձապահն և ու ու ցանի մուրտիան և նոյզ ու ու մասն պիտուն թիւն ու , և ամփափառ մույզ յան զոր կոշիք պիտու թիւն , ոյս և յարզուք ու ու զարդարու մար իւ ու ու կարքու որ զարծուց և ու ու մասն պիտուն : Թիւն զան ու թէ թէ և ու ու մու ու իւնիք յայտ ինչ պատա , բայց միացի իւ տանաւու զուհակութիւն աշխատութեան , իւանիւթիշունուածաւ նորաց նորաց անձնուածաւ թիւն : իւր աշութել կատառն բնի զնէլ իւ միջոց մեր . առհանն կարէ ինչ սպառիք լինէր նու : Քանիդ արգարք քարշէնա զեզաւու իւ գառաքիու թիւն , իւ շուրջու թիւնց անափ : և ցուցնէ յուզու և կանքին ժամանու ուստին , և ունեն համայակն դպրուած թիւնն որ առանց օժանդակութեան զարկեան : թեան տեսուք իւն է մահու , և գործու զիրացին մարդոյ ուս էնեկան :

բեամբ : Տայ մեզ առնել ու դեղ զատատառն կ' լինը ըստ աշխատաքիւնաց ոչըլը , մասնաւ լընկերութեան իմաստանը , ունել զնուու ու ենքն , եռամկից լինել ընդ զիստան : ունել պատրաստական զնիքն իստակայութեան յարու և չգրյէ պարու և մեզ լուս . և իր կաւ , ինձ ոյնէ զնու առաւել հաճայուկան և առաւել սպառիք : Խոտնելը ընդ զարծոց զնուրդոց յիւրաքանչիւն , և կորզելը զնիքն ընդ միւսոց :

ՏԵՂԵՐՍԻ ԳԵՐԺԱՐԵՆ ՄԱՐԴՈՅ :

Ծ որոշական Ը 5—38.

Ա անդայուրի արուր Կովկասիր , և դամիթի բարդաւին արարածոց որդես զի ամենիքնեան միշտու ինձից շատակուրիստեն միշն յօրգն լինի , մայն ըստն զարդարութիւնն արաւ : Վաստա այնի , եւրազնիշեւնը ըստնինը թանձ առնել լոյդ կարուրութեան իւրաքանչիւնի բանի ապացույցուն ունդ այսուցնէ դաշար շնորհանքն եւրութիւն : Ա յ ի մէք քան զատիկնի քանի ապացույց բարերարութեան նորու հէ պատուի ի դիմէց , զն բնքն : Երաբեկն արդգեհոց ինձ պատու ի մայու ման վայսելուր դարբին նորա , ոյլ է : Պան Համեան շնորհ և գտուր զնուր ոյլ որդ պատուանցն պատու որ գերազանցաւն ունդ այսուցնէ դաշար շնորհանքն եւրութիւն : և կորից մ զնուու ի ուստա ծառաւութեան ի գիր-բութ Շանի թօն : Ա անձ ի մամանու ունդ թէք երկու ու սասորէն զուսուց զազդի տուքի : Եւ արդ շարեր ոյր առան զոյ համապատ կայսերին : Եւ որու պարտութիւն ի մատան շողութեական թեան զոյտ թեան : մաքուր ու ուշ զերազդը ինձ որու մ շնչի կարեն որուակի փաստորինն արարածոր ամենուն : ուր ու ինձ իմբա իմբուրութիւն յուր թիւն եւ լունին թեանն իւրաքանչիւնի բանի իւրու : բորերարութեան քո ոյսուքի ամենայն տակու և շարժեցնեն և զորթուուր մաքարանացիուութիւնը թիւն ի ոչ որորիցն ինձ զնուր փոխուրեն սիրու գործուց յառն Ա ըարչի ինձ մ ամենայուրու :

Ա ի ջանու իսրեաքանը թիւն ամբիւրուց և կուտաքի լութեանին Սատու այ որ ոյսուաւակն երեւնու ի շնորհանքն ի նօնու , պարօնն ըստ լ զնուու ու սուսունի ու պատուանութեան : Ա ու մ սաման ի կու առնու , որ բան հնայ իւր զամանուն ու պատուու ընուն թեան և շնորհու ու ուստանան ի կու առնու , որ բան հնայ իւր զամանուն ու պատուու ընուն թեան և շնորհու ու ուստանան ի կու առնու : Ա ու յայս հնայ դիմուու և մածուցու զար իմ և պատուանուն գլուխն անպատճ և ու շնու ու զնու ի մատան ունդ ինչ վայն ու շնորհ զնուուր ու ուստանու : Եւ պատուու պատուու ընդ ու զնուուր ու ուստանու : Եւ պատուու պատուու ընդ ու զնուուր ու ուստանու : Եւ պատուու պատուու ընդ ու զնուուր ու ուստանու : Եւ պատուու պատուու ընդ ու զնուուր ու ուստանու : Եւ պատուու պատուու ընդ ու զնուուր ու ուստանու : Եւ պատուու պատուու ընդ ու զնուուր ու ուստանու : Եւ պատուու պատուու ընդ ու զնուուր ու ուստանու :

Ո չ կարեւմ թէ ունեցնեն ուրդի զարցմանը ունանու շնչէ և յատազինք է սրտի մարդուն , որ պանը

զնուուր թիւն դունից ամենայն ու ուրիշ զն շրջան անհու բայց զնուուր թիւն իւնին ամենման մասուցէ զիսէ զնուուր թիւն ը բայց համար աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն :

Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն :

Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն :

Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն :

Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն : Ա պատուու ունդ իւր բայց պատուու ը բայց աշխատութիւն :

